

IV

Як у хвилі сумніву і муки
Вчитель мудрий не найдесь тобі,
То приймай потіху і науки
З простих уст, загублених в юрбі.

Як на місто військо йде вороже,
І побачить в полі простий люд,
І біжить до міста, як лиш може,
І кричить: «Тікайте! Ворог тут!» —

Чи ж тоді всі мудрі, всі багаті
Не послухають тих простаків?

Чи на крик їх не почнуть тікати
Критися за мур, за частокіл?

А якби хтось згорда став казати:
«Що там знає та невчена мразь?
Відки має право так кричати?
Чи на те їх слав у поле князь?»

І, гордуючи простацьким криком,
Сам лишився б в гордощах марних
І попався б ворогам у руки,—
Чи не був би се дурний з дурних?